

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ล่าไยเป็นไม้ผลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และจัดเป็นไม้ผลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน (พาวิน, 2543) โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ จัดให้ล่าไยเป็นไม้ผลยอดเยี่ยม (product champion) (พงษ์ศักดิ์ และคณะ, 2542) และถูกบรรจุเป็นหนึ่งในพืชที่ทำรายได้เข้าประเทศสูง (จริยา และคณะ, 2545) โดยเป็น 1 ใน 4 สินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด (วิรัตน์, 2543) พันธุ์ที่นิยมปลูกมากที่สุด ซึ่งเป็นที่นิยมของตลาดต่างประเทศอย่างมาก คือ พันธุ์อีดอร์หรือพันธุ์ดู (พงษ์ศักดิ์ และคณะ, 2542)

ผลผลิตของล่าไยสามารถส่งออกจำนวนมากได้ต่อไปในระยะยาว แต่เมือง แหล่งเพาะปลูก และล่าไยกระป่อง ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นหลักมาก และมีแนวโน้มว่าจะมีการส่งออกเพิ่มขึ้นอีก (พาวิน, 2543) ตลาดต่างประเทศที่สำคัญได้แก่ ฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศไทยต่างๆ ในญี่ปุ่น (เกศิณี, 2522) สำหรับการผลิตและการส่งออกล่าไย ในลักษณะผลไม้สดไปยังตลาดต่างประเทศ ต้องใช้เวลาในการขนส่งนาน ทำให้ล่าไยลดลงที่สุดต่อไป ด้านคุณภาพ อันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสีผิวเป็นสีน้ำตาลเข้มและการเน่าเสีย (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2536) เมื่อจากล่าไยจัดเป็นผลไม้ที่มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นมาก ผลลัพธ์ของการเก็บรักษาได้เพียง 2-3 วัน ฉะนั้น ต้องหันมาใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาล่าไยให้คงทนได้มากขึ้น

การปรับปรุงด้านการรักษาคุณภาพผลลัพธ์ในปัจจุบัน ให้มีการต่างๆ เช่น การใช้น้ำร้อนน้ำเย็น แช่ล่าไยในสารละลายของสารเคมีเพื่อกำจัดเชื้อรา หรือการรอมผลลัพธ์ให้สุกแล้วนำไปเผา (sulfur dioxide; SO₂) (ดาวเรือง, 2530; ชิดา, 2535) การใช้ก๊าซชัลฟ์หรือไฮดรอกไซด์ในผลผลิตที่ใช้รับประทานสด มีท่าทีที่จะถูกห้ามใช้ในการค้าระหว่างประเทศในอนาคตอันใกล้เนื่องจากสารนี้มีผลกระทบต่อผู้ที่สูดดม โดยก๊าซชัลฟ์หรือไฮดรอกไซด์จะเปลี่ยนไปอยู่ในรูปของกรด ซึ่งถ้าในบรรยายอาหารมีก๊าซชัลฟ์หรือไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 20 ห้วนต่อตัน (ตต.) ขึ้นไป จะทำให้เกิดการระคายเคืองตา และถ้ามีความเข้มข้นสูงถึง 200 ตต. มีผลทำให้เยื่อตา เยื่อบุจมูก และปอด เป็นอันตรายได้เมื่อสูดดมเข้าไปนานเดินกว่า 1 นาที ก๊าซชัลฟ์หรือไฮดรอกไซด์ที่ตกค้างอยู่ในผลิตภัณฑ์

อาหาร ด้วยในระดับที่ไม่สูงเกินไปจะไม่ก่อให้เกิดอันตราย เพราะจะถูกออกซิไครซ์เป็นชัลเฟต แล้วขับออกจากร่างกายทางปัสสาวะ แต่ถ้าบริโภคเข้าไปในปริมาณมาก ปริมาณของชัลเฟอร์ที่เหลือ จะถูกออกซิไครซ์ ซึ่งจะส่งผลให้ไปลดประสิทธิภาพการใช้โปรตีนและไขมันในร่างกาย ดังนั้นจึงไม่ควร ใช้เกินที่กฎหมายกำหนดไว้ องค์การอนามัยโลกได้กำหนดค่า ADI (acceptable daily intake) ของ ก้าชัลเฟอร์โดยออกไชร์ ไว้ที่ระดับ 0.7 มิลลิกรัมต่อหน้าหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน (รัฐา, 2535) สำหรับมาตรฐานสำหรับไทยของประเทศไทยกำหนดไว้ว่า ซึ่มีการรับประทานสำหรับก้าชัลเฟอร์โดยออกไชร์ ต้องระบุปริมาณชัลเฟอร์โดยออกไชร์ ในเนื้อล้ำไยเป็นมิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม บนเครื่องหมายหรือฉลาก พลิตกัณฑ์ และอนุญาตให้ล้ำไยที่ผ่านการรับประทานด้วยก้าชัลเฟอร์โดยออกไชร์ มีชัลเฟอร์โดยออกไชร์ ตกถังในเนื้อล้ำไยไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2542)

กรดซิตริก เป็นกรดอินทรีย์อ่อนๆ จัดเป็นกรดผลไม้เพาะพันในผลไม้และพืชมากในพืชกลุ่ม ส้ม เช่น ส้ม มะนาว เป็นต้น กรดซิตริก มีประสิทธิภาพในการฟอกสี (ป้องกันการเกิดปฏิกิริยา ถีน้ำตาล) และการช่วยเชื้อที่พิเศษกว่าการใช้ $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_5$ (sodium metabisulphite) (วิชาฯ และปริญญา, 2545)

โซเดียมเป็นก้าช์ที่มีคุณสมบัติเป็นตัวออกซิไครซ์อย่างรุนแรง ซึ่งมีคุณสมบัติในการฟอกสี และยังสามารถทำลายหรือขบขี้การเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ต่างๆ ได้ เพาะเซลล์โปรตีนที่ ห่อหุ้มและหล่อเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ต่างๆ เช่น แบคทีเรีย ไวรัส สปอร์ หรือเชื้อรากจะถูกทำลายไป ซึ่งทำให้เชื้อจุลินทรีย์นั้นๆ ไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ ด้วยเหตุนี้เอง โซเดียมโซเดียมจึงน่าทึ่งนามาใช้ในการรักษาความติดของผักหรือผลไม้บางชนิด (มนัญศักดิ์ และเทพนน, 2540) ดังนั้นจึงควรมีการศึกษา การใช้ก้าช์โซเดียมและกรดซิตริกให้มากขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการยึดอาชญากรรมเก็บรักษาผลลัมไส้สดให้คง คุณภาพได้นานขึ้นแทนวิธีการเดินที่มีข้อจำกัด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลของการรับประทานก้าช์โซเดียมและกรดซิตริกต่อการยึดอาชญากรรมเก็บรักษาของผลลัมไส้สด พันธุ์คอด

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

เพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการยึดอาชญากรรมเก็บรักษา และคงลักษณะทางคุณภาพของผลลัมไส้สด โดยปราศจากความกังวลจากสารตกค้าง แผนการยึดอาชญากรรมเก็บรักษาวิธีการอื่นๆ ที่ซึ่งมีข้อจำกัด บางประการ สำหรับเกษตรกร ผู้ค้า และผู้ส่งออกลัมไส้สด นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานในการนำไปประยุกต์ใช้กับผลไม้ชนิดอื่นที่จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันต่อไปในอนาคต